

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
2 Пж 504/20
02.07.2020. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Горана Савића, председника већа, судије Вере Теших и судије Бранке Жерајић, чланова већа, у правној ствари тужиоца ДОО ЗА КОНСТАЛТИНГ „INTERMEDIA INTERNATIONAL“ Кладово, ул. 22. септембра 49-П/6, кога заступа Србољуб Стефановић, адвокат из Београда, против туженог Агенција за вођење спорова у поступку приватизације из Београда, ул. Теразије бр. 23, ради утврђења, вредност предмета спора 3.500.000,00 динара, у поступку по жалби тужиоца изјављеној против пресуде Привредног суда у Београду П 3080/2016 од 14.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 02.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Привредног суда у Београду П 3080/2016 од 14.11.2019. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно поступање.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 3080/2016 од 14.11.2019. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је уговор о продаји државног капитала методом јавне аукције, закључен између Агенције за приватизацију и тужиоца као купца, заведен код Агенције за приватизацију под бројем 1-2561/09-5089/02 дана 08.10.2009. године, оверен код Првог општинског суда у Београду под бројем П Ов. бр. 1230/2009 дана 08.10.2009. године, на снази и да производи правно дејство, што је тужени дужан да призна и да трпи и омогући тужиоцу неометано коришћење права из уговора, као неоснован. Ставом П обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 45.580,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде благовремену и дозвољену жалбу изјавио је тужилац због битних повреда одредаба парничног поступка погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права са предлогом да другостепени суд побијану одлуку укине или да исту преиначи и усвоји тужбени захтев.

Одговором на жалбу тужени оспорава жалбу у целости оспоравајући жалбене наводе као неосноване, те предлаже да Привредни апелациони суд побијану одлуку потврди а жалбу одбије као неосновану.

Испитујући законитост и правилност првостепене пресуде у границама одређеним чланом 386. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/2011, 49/2013 – одлука УС, 74/2013 – одлука УС), Привредни апелациони суд, као другостепени, налази да је жалба тужиоца основана.

У првостепеном поступку нису учињене апсолутно битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1- 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности.

Међутим, основано се у жалби тужиоца указује на битну повреду поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, јер о битним чињеницама нису дати јасни разлози, због чега побијана пресуда има такве недостатака због којих се њена правилност не може испитати, а што је и разлог укидања.

Из списка предмета произилази да је тужилац дана 11.07.2013. године иницирао поступак пред првостепеним судом којим је тражио да се утврди да је Уговор о продаји државног капитала методом јавне аукције закључен између тужиоца и Агенције за приватизацију под бројем 1-2561/09-5089/02 дана 08.10.2009. године, на снази и да производи правно дејство. Првостепени суд је нашао да тужбени захтев није основан наводећи да су парничне странке биле у уговорном односу по основу Уговора о продаји државног капитала методом јавне аукције који је оверен код Првог општинског суда у Београду под Ов. бр. 1230/2009 од 08.10.2009. године. Предмет продаје по овом уговору је 70% од државног капитала субјекта приватизације Јавне установе Ветеринарске станице Кладово, а тужилац се као купац обавезао да ће у периоду од 7 година од дана закључења уговора обезбедити континуитет пословања субјекта у претежној делатности за који је субјекат био регистрован на дан одржавања аукције. Агенција за приватизацију, правни претходник туженог, која и контроолише испуњење уговорних обавеза од стране купца капитала, је у више наврата вршила контролу код субјекта приватизације, констатовала да тужилац не испуњава уговором преузету обавезу и 6.3 Уговора, те тужиоцу, као купцу, остављала накнадни рок за извршење уговорне обавезе, међу којима је и обавештење од 03.10.2012. године којим је тужиоцу остављен рок од 60 дана од дана пријема истог да достави документацију да је субјект приватизације одржао континуитет пословања. Истим обавештењем тужилац је, као купац, упозорен да уколико не поступи по последњем накнадном року за извршење уговорне обавезе Агенција ће предузети мере у складу са чланом 41. Закона о приватизацији. Како тужилац као купац капитала није обавестио Агенцију за приватизацију о испуњењу уговорне обавезе у накнадно остављеном року, то је Агенција дана 11.01.2013. године обавестила тужиоца о раскиду уговора о продаји државног капитала методом јавне аукције субјекта приватизације Ветеринарска станица Кладово, због неиспуњења наводећи да купац ни у последњем накнадно остављеном року није доставио адекватне и релевантне доказе да је своју уговорну обавезу испунио, као и да је последњом контролом испуњења уговорних обавеза извршеној у седишту субјекта приватизације дана 18.12.2012. године утврђено да купац не поштује уговорну обавезу одржавања континуитета пословања у складу са тачком 6.3. уговора о продаји државног капитала, те да се уговор сматра раскинутим у складу са чланом 41. став 1. тачка 4. Закона о приватизацији по самом закону. Чињеницу да тужилац није обезбедио континуитет пословања, првостепени суд је утврдио из налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке АА од 27.08.2015. године који је извршио анализу петогодишњег просека пословања субјекта приватизације од 2004. до 2008. године, пре приватизације, и трогодишњег пресека, током приватизације, у периоду од 2010. до 2012. године. Наведеним вештачењем је утврђено да је евидентно дошло до драстичног пада прихода, великог смањења обртне имовине и великог повећања обавезе чиме је угрожен „минимални континуитет производње“. Истим налазом се констатује да је дошло до смањења сточног фонда али у много мањем проценту у односу на пад прихода, смањења обртних средстава и повећања обавезе. По ставу првостепеног суда успостављање континуитета, значи да субјект приватизације наставља да послује у претежној делатности једнако по

идентитету непрекидности и по обиму, јер је смисао приватизације да се субјект приватизације очува у правном и пословном животу као и да се обим пословања одржи на одређеном нивоу, а што се у конкретном случају није догодило. Првостепени суд налази да тужилац током поступка није доказао да је до смањења обима производње, односно до пада прихода и смањења обртне имовине и повећања обавеза, дошло због више силе, те налази да је тужени сходно члану 41. став 1. тачка 4. Закона о приватизацији основано раскинуо уговор о продаји државног капитала методом јавне аукције услед неиспуњења уговорне обавезе обезбеђења континуитета пословања у претежној делатности за коју је субјекат био регистрован на дан одржавања аукције.

Међутим, по ставу другостепеног суда, побијана одлука не садржи разлоге о битним чињеницама док су они који су дати нејасни и противречни једни и у супротности са другим доказима у спису предмета, па се због постојања ових повреда поступка за сада не може са сигурношћу испитати правилност и законитост побијане одлуке.

Из уговора о продаји државног капитала методом јавне аукције од 08.10.2019. године закљученог између тужиоца као купца и Агенције за приватизацију, као продавца, чији је предмет продаје 70% државног капитала субјекта приватизације Јавне установе Ветеринарска станица „Кладово“ из Кладова, тачком 6. предвиђене су све обавезе купца, међу којима је тачком 6.3. купац преузео обавезу да ће у периоду од 7 година, од дана закључења уговора, обезбедити континуитет пословања субјекта у претежној делатности за коју је субјекат био регистрован на дан одржавања аукције. Обавештењем о раскиду због неиспуњења уговора о продаји државног капитала методом јавне аукције субјекта приватизације Ветеринарска станица „Кладово“ из Кладова од 11.01.2013. године Агенција за приватизацију обавештава овде тужиоца као купца да је контролом извршења уговорних обавеза и увидом у финансијску и другу расправну документацију утврђено да купац није извршио уговорну обавезу из тачке 6.3. уговора, те да је купцу остављено укупно 9 накнадних рокова за поступање. Купцу је дана 03.10.2012. године остављен последњи накнадни рок од 60 дана за доставу доказа да је у субјекту одржан континуитет пословања у складу са тачком 6.3. па будући да купац ни у накнадно последњем остављеном року није доставио адекватне и релевантне доказе, да је наведену обавезу испунио као и да је последњом контролом испуњења уговорних обавеза извршеној у седишту субјекта дана 18.12.2012. године утврђено да купац не поштује уговорну обавезу одржавања континуитета пословања у складу са тачком 6.3. уговора, Агенција за приватизацију донела одлуку да се Уговор о продаји државног капитала методом јавне аукције субјекта приватизације „Ветеринарска станица Кладово“ сматра раскинутим због неиспуњења, у складу са чланом 41а. став 1. тачка 4. Закона о приватизацији. Такође истим дописом обавештен је тужилац да ће у складу са чланом 41а. став 2. Закона о приватизацији бити донета одлука о преносу капитала који је био предмет продаје субјекта приватизације Ветеринарска станица Кладово, Агенцији за приватизацију. Наведени пренос је извршен решењем од 18.01.2013. године. Решењем Агенције за приватизацију од 24.10.2012. године, утврђено је да је субјект приватизације стекао сопствени удео у износу од 419.000,00 динара на основу извршене обавезе инвестирања која је утврђена одредбом 6.1. уговора о продаји државног капитала методом јавне аукције од 08.10.2009. године.

Међу парничним странкама није спорно да је Агенција за приватизацију вршила контролу и у више наврата остављала накнадни рок тужиоцу за измирење обезбеђења континуитета пословања. Из налаза и мишљења вештака економско-финансијске струке од 27.08.2015. године, утврђено је да је имајући у виду петогодишњи просек остварених прихода субјекта приватизације у периоду од 2004. до 2008. године и

результате остварене у периоду приватизације од 2010 до 2012 година, евидентно да се ради о драстичном паду прихода чиме је угрожен „минимални континуитет производње“. Имајући у виду петогодишњи просек стања обртне имовине субјекта приватизације за исти период и стања обртне имовине у периоду приватизације евидентно је да се ради о великом смањењу чиме је угрожен „минимални континуитет производње“. Такође имајући у виду петогодишњи просек неизмирених обавеза субјекта приватизације у наведеном периоду и стања неизмирених обавеза у периоду приватизације, евидентно је да се ради о великом повећању обавеза чиме је угрожен „минимални континуитет производње“. Вештак констатује да је коришћени параметар сточног фонда који указује да је дошло до смањења истог али у много мањем проценту у односу на пад прихода смањења обртних средстава и повећања обавеза.

Тужени је током поступка истицао да је делатност субјекта приватизације пружање услуга те да вештак није имао у виду степен смањења сточног фонда у периоду пре и током важења уговора о приватизацији, те да вештак није користио адекватне податке о броју сточног фонда а да из извештаја Министарства пољопривреде и заштите животне средине од 27.09.2014. године произилази да је дошло до драстичног смањења сточног фонда (скоро 90% само смањења свиња на наведеној територији) па код чињенице да су се одређена лица неовлашћено бавила пружањем услуга из делатности тужиоца не може се у кривицу тужиоца уписати неостваривање прихода у обиму како је то било пре приватизације. Изјашњавајући се на примедбе тужиоца, вештак је доставио изјашњење да је тачно да није користио извештај Министарства пољопривреде и заштитне средине али да се изјашњење вештака економско-финансијске струке може само односити на утврђење чињенице да ли је дошло до смањења континуитета пословања, односно да ли је дошло до умањења пословања а шта је разлог наведеном умањењу и да ли је наведени разлог оправдан у односу на тужиоца је ствар оцене суда.

Привредни апелациони суд указује да континуитет пословања онако како је то уговорено чланом 6.3. уговора о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције не одређује обим наведеног пословања већ само утврђује постојање континуитета. Из обавештења о остављању накнадног рока за извршење уговорних обавеза Привредни апелациони суд утврђује да Агенција за приватизацију утврђује да је било континуитета пословања али не у обиму који је био у периоду пре закључења уговора о продаји државног капитала. Наиме, из дописа од 16.06.2010. године тужени обавештава тужиоца да је просечни приход од продаје у 2010. години мањи за 44,87% у односу на исти показатељ у 2008. а у односу на 2009. смањење износи 47,51% на месечном нивоу, док из дописа од 09.12.2011. године тужени наводи да је утврђено да продаја робе и услуга у 2011. је мања за 75,19% у односу на исти показатељ у 2008. години, док из дописа од 23.03.2012. године произилази да је контролом утврђено да приход од продаје у 2011. години бележи пад, односно на исти показатељ у 2008. за 72,54% уз истовремени раст обавезе субјекта за виши од три пута. Укупне обавезе на дан 31.12.2011. године су веће од вредности укупне имовине за 48%. Дописом од 03.10.2013. године, овде тужени обавештава купца капитала да је контролом утврђено да су приходи од продаје робе у 2012. години мањи за 85% у односу на исти показатељ у 2008. години, док су обавезе у 2012. години веће четири пута у односу на 2008. годину. Укупне обавезе на дан 29.05.2012. године прелазе вредност укупне имовине за 32%. Из свих наведених дописа може се претпоставити да субјект приватизације обавља делатност и на основу тога остварује одређени приход. Континуитет пословања подразумева обављање регистроване делатности и остваривање прихода по том основу. Прекид пословања, односно до прекида континуитета пословања долази отварањем стечаја, затим оправданим штрајком запослених, забраном обављања

делатности од стране одговарајуће надлежне институције, као и промене основне делатности, односно престанак обављања делатности за коју је субјекат приватизације био регистрован на дан аукције и сл. У побројаним ситуацијама неспорно далази до прекида обављања регистроване делатности, самим тим нема ни континуитета пословања у наведеној делатности. Из уговора о продаји друштвеног капитала субјекта приватизације не произилази да су тужилац и тужени, као уговорне стране, договориле ниво пословања, односно висину прихода или промета који је потребно да субјект приватизације обави у одређеном периоду из регистроване делатности. Уговором је јасно предвиђено да је купац капитала у обавези да обезбеди континуитет пословања без одређивања нивоа и висине пословања, у периоду од наредних 7 година. Уговором није предвиђено да евентуално смањење или повећање обима пословања, промета или обавеза субјекта приватизације представља поступање супротно уговору, и у том случају би уговорне стране морале да постигну сагласност који ниво одступања од нивоа пословања на над оджавања аукције је дозвољен. Имајући у виду да је првостепени суд стао на становиште да је самом чињеницом што је дошло до смањења обима пословања, смањења имовине и повећања обавезе субјекта приватизације није обезбеђен континуитет пословања, првостепени суд је пропустио да утврди да ли је било прекида пословања током периода за који је Агенција за приватизацију вршила контролу и ако јесте из ког разлога, као и да ли је субјекат приватизације и даље обављао регистровану делатност за коју је био регистрован на дан аукције. Из налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке произилази да је угрожен „минимални континуитет производње“. Из наведеног би се могло закључити да постоји континуитет производње али у смањеном обиму. Како је првостепени суд закључио да обезбеђење континуитета производње подразумева обезбеђење пословања у претежној делатности једнако по идентитету непрекидности и обиму налазећи да је смисао приватизације да се субјект приватизације очува у правном и пословном животу, као и да се обим пословања одржи на одређеном нивоу што у конкретном случају није учињено, то је првостепени суд пропустио да утврди да ли је у периоду трајања приватизације дошло до прекида пословања субјекта приватизације уопште, односно да ли је дошло до прекида обављања делатности за коју је субјекат приватизације био регистрован на дан аукције.

Такође првостепени суд констатује да је налазом и мишљењем вештака утврђено да је угрожен минимални континуитет производње, те да је евидентно дошло до драстичног пада прихода, великог смањења обртне имовине и великог повећања обавезем чиме је угрожен минимални континуитет производње, уз констатацију да је неспорно дошло и до смањења сточног фонда али у много мањем проценту у односу на пад прихода, али се из побијане одлуке не може утврдити у ком проценту је дошло до смањења обима производње и у ком проценту је дошло до мањег прихода, а у ком до смањења сточног фонда, као и на који начин је утврђено да је дошло до повећања обавеза и у ком периоду, што одлуку чини нејесном, јер се констатује да је дошло до угрожавања минималног континуитета производње, али се не наводи из чега је то првостепени суд утврдио. При том, првостепени суд не даје образложење шта значи минимални континуитет производње и који је то степен производње који мора бити обезбеђен односно који износ прихода, које смањење обртне имовине и које повећање обавеза угрожава минимални континуитет производње, а који континуитет производње.

У поновљеном поступку, првостепени суд ће отклонити неправилности на које је указано од стране другостепеног суда, тако што ће поновном оценом навода парничних странака и изведених доказа пре свега ценити да ли је тужилац у спорном периоду обављао делатност сво време, да ли је обављао делатност у претежној

делатности на дан одржавања аукције, односно да ли је било прекида пословања, а ако јесте у ком периоду и из ког разлога. Уколико је субјект приватизације непрекидно пословао у претежној делатности али са смањеним обимом, да ли је дошло до пада прихода, смањења имовине и повећања обавеза, у ком проценту у односу на коју годину, па ће поновном оценом изведених доказа, или доказа које ће извести по предлогу парничних странака, донети нову одлуку у којој ће дати јасне и разумљиве разлоге о свим наведеним битним чињеницама које су од значаја за доношење правилне и законите одлуке и одлучити о тужбеном захтеву уз правилну примену материјалног права. У зависности од коначног успеха странака у спору, првостепени суд ће одлучити и о укупним трошковима поступка.

Из наведених разлога а на основу члана 391. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

БЖ/СР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Горан Савић с.р.

За тачност отправка